

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: AZ ANGYAL VÁLASZOL

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. május 30.

Tartalom:

Nem értem a mámorról szóló tanítást. 15. Beszélgetés Gittával.

Mi az óbor?

Az öröm bölcsője:

”A leggonoszabb állat az ember, így bölcsője az örök örömnak.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma is lehetőséget adsz nekünk arra, hogy Rólad beszéljünk. Köszönöm Neked, mert ezt mindig örömmel és szeretetből tesszük. Te nagyon jól tudod azt, hogy mi nagyon szeretünk Téged, és az életünk középpontjában vagy, azért szeretnénk minél jobban megismerni. Köszönjük Neked azokat a felismeréseket, amelyeket ma fogunk Tőled kapni. Legyél itt velünk, hogy megélhessük a Szentlélek kiadását. Ezt most csak azért mondom, mert most lesz holnap és holnapután Pünkösöd ünnepe. Erre emlékezik a fél világ, de mi nagyon jól tudjuk, hogy a Te lelked állandóan kiárad, csak legyen, aki ezt felfogja, befogadja. Köszönjük ezt Neked. Ámen.

Ámen.

D: 73. oldalon, 15. Beszélgetés Gittával:

„Minden mámor Istennek tisztelete.

De a nagyobb megeszi a kisebbet

és a kisebb tovább él a nagyobbban.

Semmi sem vész el.

Ne legyen hát lelkekben kétség.

A LEGNAGYOBB SZENTSÉG A MÁMOR”

Én ezt a részt nem értem.

J: Az előző héten a megváltásról beszéltünk. A megváltás felemeli a súlyt és az nem lesz többé. Az angyal vonatkozásában a megváltás mit fogalmaz meg? Ez azért fontos, mert azóta kaptam hozzászólásokat, és érintették ezt a kérdést is. Az evangélium szerint a szellemi sötétségtől váltott meg a Tanítás. Jézus, mint Tanítás jelenik meg. Tehát nem személy szerint. Itt van a probléma, hogy Pál személy szerint vette Jézust, és ő úgy gondolta, hogy a megváltás egy személyes cselekedet, miközben az Ige vált meg, az Ige befogadása, az Istenismeret vált meg. A szellemi sötétséggel szemben az Istenismeret világossága áll szemben. De az angyal nem ezt nevezi elsősorban megváltásnak. Mert azt mondja, a megváltás felemeli a súlyt, és az nem lesz többé. Az Angyalkönyv, az angyal tanítása tovább megy mindezen.

I: Az anyagot átviszi a szellembé, az a legvégső megváltás.

J: Ezt minek kell megelőznie?

D: Hogy az ember híd legyen.

M: Mindenben lássa meg az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Vagyis, az kell hogy megelőzze, hogy az ember önmagát váltsa meg. Meg kell-e váltani a világot?
- D: Nem.
- J: Miért?
- D: Mert saját magamat kell megváltani. Azzal, hogy magadat megváltod, a világot váltod meg.
- J: Meg kell-e váltani a világot?
- M: Egyénenként vagyunk az Istenhez kötni, és mindenki saját magáért felel.
- J: Nem arra válaszolsz, amit kérdezek.
- M: Azzal, hogy átviszem az anyagot a szellembe, azzal megváltom a világot.
- J: Ez az embernek feladata?
- M: Igen.
- J: A nagybetűs Embernek a feladata. Azt mondja az Angyalkönyv, a világ megváltásra vár. A fény vágyakozik az anyagra, az anyag vágyakozik a fényre. Mert megváltásra vár az anyagvilág. Ezt a megváltást csak az EMBER tudja véghezvinni? Tehát akkor az, hogy a híd szerepében összekösse az anyagvilágot a szellemvilággal, előbb önmagát kell megváltania, hogy a világot is meg tudja váltani. Az önmagát megváltásának mi a területe? Mi a módja? Hogyan lehet megváltani önmagamat?
- M: Mindenben lássa meg az Istent. Minden szellemi eredetű.
- J: Pontosan. Tehát úgy alakítsam át a gondolkodásomat, hogy képes legyek mindenben meglátni az Atyát, az Istent. Mindenben. Ha mindenben meglátom az Istent, akkor mi történik a gondolkodásommal a látásmódomban, a hitemben?
- M: Az életem középpontjába az Isten kerül.
- J: Egyrészt. Ha mindenben meglátom az Istent, akkor mindenben képes vagyok Vele találkozni. Mindenben képes vagyok Vele kapcsolatba kerülni. Ha képes vagyok mindenben meglátni az Istent, akkor a szellemiségét látom meg mindennek? A gyökerét, a forrását látom meg mindennek? Akkor már átvittem-e az anyagot a szellemvilágba ezzel együtt? Meg is változtam és meg is tettem. Maga a híd szerep, az egy általános feladata az embernek, hogy akkor történik meg, amikor minden ember híddá válik, vagy egy egyéni feladat?
- I: Egyéni.
- J: Tehát mindenkinek egy egyéni feladata. Miért?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Mert csak az én látásmódomban történik ez meg.

J: Mert a te látásmódomban történik meg és mindenkinek a saját világában kell ezt megtennie. A saját világával kell megtenni. Arra várhatok, hogy majd a másik ember is megtegye, meg a harmadik, meg a negyedik. De ha a magamében meg tudom tenni, akkor a feladatomat megtettem?

D: Igen.

J: Meg kell váltani a világot, másképp nincs üdvösség, másképp nincs nagybetűs EMBER, másképp nincsen Menny. Az anyag nem képes önmagát megváltani.

A megváltás felemeli a súlyt és az nem lesz többé. Milyen súlyról beszéltünk? Az anyagi világ valóságát, mert az a súly. A sűrűbb anyagvilág, mint súly jelenik meg az ember Földön való létében. Pontosan ugyanazt mondja, csak más szavakkal, hogy amikor az ember, a megváltás, a megszabadítás felemeli szellemben az anyagot, akkor a súly, mint olyan, az anyag, mint olyan, ez a sűrűbb anyag nem lesz többé. Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni. Meg kell előznie vagy az angyallal vagy a fensőbbénnel vagy az őrangyallal való egységnek ezt, hogy ez meg tudjon valósulni. Mert minden mámor előíz a súlytalansághoz. Azért keresi az ember a mámort, de rossz úton. Próbáljuk meg innen megközelíteni, hogy melyik az a rossz út, amelyen az ember a mámort keresi.

M: Szenvedélyek megélésében.

D: Kaja, pia, zongora.

J: Azt mondja, hogy meg kell részegednetek. Tehát a részegség szó azért nem a zenéről szól és nem a szeszről vagy a szexről szól. Tehát az alkoholról, a részegségről van itt szó. Ehhez hasonlítja. Mi a mámor? Bódultság. Egy emberi állapot. Az embernek egy lelki állapota. Lelki, szellemi állapot a mámor. Azt mondja, hogy azért keresi az ember, de rossz úton, mert csak előíz a súlytalansághoz. Mint egy jelzés, mint egy jelenlévő valóság a mámor az ember Földi életében. Van, aki a zenében keresi, van, aki másban, de képes belemámorosodni dolgokba az ember, még az alkoholon kívül is. Többé-kevésbé milyen állapotot jelez ez a mámor az ember számára? Felhőtlen. Boldognak nem nevezném, mert a boldogság a mi fogalmi rendünkben mást jelent. De mindenképpen egy jó érzés, bizonyos értelemben szabadságot, gondtalanságot jelent. Felszabadultságot.

I: Szerintem, amikor az anyagvilág súlyának az érzékelése csökken.

J: Mondhatjuk-e, hogy el is tűnik?

I: Attól függ, mennyire bódult.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem bódult, mámoros. Azért, mert ez a mámor, ez a bódultság fogalmát hordozza? Ez a mámor, amiről itt van szó, hogy meg kell részegegednetek, tehát meg kell mámorosodnotok az Istenben. Ez a bódultságot jelenti?
- I: A bódultságban az evilági bódultságot jelenti.
- J: De már nem arról beszélünk, hanem az angyal szerinti mámorról.
- I: Abban is megélhetik.
- J: Igen, de az egy menekülés.
- I: Gondolom, azért csinálja az egyiket, mert a másikat nem éli meg.
- J: Ez az, amire azt mondja, hogy rossz úton keresi.
- I: Valami, gyökerében benne van az emberben, csak nem tudja a megoldást meg az útvonalat.
- J: Azt mondja, hogy meg kell részegegednetek Istenben. Ez a bor szimbóluma, ez az Ő vére. Nyilván itt megint az eucharistiára utal valamilyen szinten. De abban a tartalomban jelenik-e meg, amit az egyház tulajdonít ennek a bor és vér vonatkozásban?
- I: Nem.
- J: Azt mondja, hogy ettől meg kell mámorosodnotok. Meg kell részegegednetek. Vajon mit takarhat ez a felszólítás?
- D: Istenkeresés ugyanazzal az odaadottsággal és mámoros érzéssel töltsé be az embert.
- M: Egy minden tehertől való megszabadulást. Egy felszabadultságot, egy Istennek való odaadottságot jelent, ami az örömnak a teljessége.
- J: A Mennysországi gyönyörű című könyvben egy fiatalember egy jégfalat mászik meg egy másik barátjával és közben meghal. Mint annyi halálon túli élmény kapcsán ő is arról számol be, hogy most a gyönyörű szó azt jelenti, hogy mennyire békés, mennyire szép, mennyire kedves. Elmond száz jelzöt arra, hogy mennyire nem hasonlítható jó érzés tölti el ott, ami itt nincs. Tehát egy olyan felfokozott, hatványozottan felfokozott, gyönyörű élmény van, ahol a béke, a boldogság, az igazság, a szépség tölti el teljességében az embert, mert ez mind az Isten számára. Tehát minden, amit az ember pozitív értelemben meg tud magának magáról fogalmazni, az élményéről, a vágyairól, az ott mind teljességében és egyszerre jelenik meg. Aztán visszajön és maga a történet már annyira most per pillanat nem is érdekes, csak azért hozom fel, mert a mámort ehhez tudnám hasonlítani. Amikor az ember már szinte – ahogy itt már szóba is került – nem önmagával foglalkozik, hanem a teljességgel találkozik. És

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

azt mondja, hogy ez aztán ott az én otthonom, hát mit keresek én itt ezen a Földön. Aztán mégiscsak visszajön, mert vissza akar jönni, de mindvégig megértette, megtapasztalta azt, hogy az ő otthona ott van, mert olyan élménye volt, olyan lelki, szellemi élménye volt az Istenről, amit szavakkal nem lehet sem leírni, sem megfogalmazni. És egyszerre. Tehát, ha a mámort valahogy meg kellene fogalmazni az Isten vonatkozásában, akkor azt mondanám, hogy ez az Istenben levés állapota.

D: Igen, de nem ott, hanem itt a Földön, mert ugye azt írja, hogy meg kell részegednetek Istenben. Nem azt írja, hogy majd, ha meghaltál, hanem a mostanra vonatkozik.

J: Képes vagy-e az Istenben lenni itt? Képes vagy. Egy nagyon fontos dolog. Amit ott megélt ez a hegymászó gyerek, ha talán teljességében nem is, mert ott azért a teljességgel találkozott, és még hozzá minden akadálytól mentesen, mert szellemi létállapotában vagy lelki létállapotában. Tehát nem anyagtestben, de anyagtestben is törekednie kell az embernek „ennek” a márnak az elérésére. Ezt milyen úton-módon érheti el az ember?

M: Minél jobban megismeri

D: és befogadja Jézust.

J: És ennek mi lesz az eredménye? Hát a kapcsolat. Minél bensőségesebb, minél előbb úgymond a kapcsolatod az Istennel, minél valóságosabbnak éled meg, annál inkább éled meg mindazt, amit szellemi létállapotában élhet csak meg az ember. Erről a máorról van szó. Az Istenben, az Istennel való kapcsolat megélésének a máora. Ezt mi a boldogsággal is megfogalmaztuk. Mi fogalmaztuk meg, mi a boldogság?

M: Az Istennel való kapcsolat megélése.

J: Tehát a boldogságnak – mi azt mondtuk - az Istennel való kapcsolat megélése. De most már ott vagyunk, hogy az Istennel való kapcsolat megélése maga a mámor. Amit boldogságként is megfogalmazhatunk, de nem olyan boldogságként, amit a világi, hétköznapi ember annak tart. Vagy akár a hívő ember, tehát a vallásában élő ember annak tart.

D: Akkor valójában, ha nem alakít ki az ember az Istennel egy élő kapcsolatot, akkor nem tudja ezt a mámort megélni?

M: Minél intenzívebb ez a kapcsolat, minél inkább átéli. Teljességében nem tudja megélni.

J: És nem teljességében?

M: Meg tudja élni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Akkor is, ha nincs az Istennel kapcsolata? Mitől élő a kapcsolat? Mert ugye most ezt kihangsúlyoztuk, hogy élő a kapcsolat.
- D: Attól lesz élő, hogy nem csak egyirányú, hanem oda-vissza irányultság van.
- J: Kapcsolatról van szó, tehát ez magától értetődő. De mitől élő?
- M: Hogy az ember gyakorolja a kapcsolatot. Beszélget az Istennel, imádkozik, szól hozzá, és a valós Istennel teszi ezt, nem a vallások istenével.
- J: De mitől valós? És mitől élő?
- I: Hogy én megélem magamban a jelenlétét.
- J: Vagyis, hat. A kapcsolat hat. Tehát nem múlik el nyomtalanul. A kapcsolat, ha hat, akkor annak mi lesz a hatása? Mivelhogy élő? Átalakít. Hát ez a célja a kapcsolatnak. Hogy alakítson téged. Te ezért adtad oda magad Neki, hogy Uram, Te tégy engem olyanná, amilyenek engem indulásomban megálmodtál. Én nem vagyok rá képes. Számtalanszor találkoztunk a Hang tanításában azzal, hogy az Isten felé való utam vonatkozásában a kevésbé előnyös tulajdonságaimmal például nekem kell-e megbirkóznom, nekem kell-e szem előtt tartani, nekem kell-e ezt átalakítani?
- D: Át tudod?
- M: Az Isten tudja átalakítani.
- J: Ne vegyük már el az Isten munkáját. Ne tegyük Őt munkanélkülivé bennünk. Mert nekem nem nagyon van arra sem szemem, sem erőm, hogy átalakítsam magam olyanná, amilyenek az Isten „megálmodott”.
- I: Azért sem, mert én nem látom azt teljességében sem részlegességében, hogy valójában ki vagyok én, akit Ő csinált. Tehát az azzá való alakításban én nem is vagyok saját magamból kiindulva erre képes.
- J: Arról nem is beszélve, hogy lehetséges az, hogy én egy negatív tulajdonságnak látom azt, amit ő pozitívnak lát. A lényege a dolognak az, hogy élő kapcsolat. Az élő kapcsolat azt jelenti, hogy hat és ebben a hatásban alakít engem. Átalakít. A Hang fogalmi rendjében ezt úgy mondja, hogy újjászül. A régiből egy új embert csinál. A kisbetűs emberből egy nagybetűs EMBERT csinál. De csak akkor tudja megtenni, ha odaadtam neki magam. Az odaadásnak mi a feltétele?
- D: Őt teszem az életem középpontjába.
- J: A természetem vonatkozásában mi a feltétele? A nyitottságom Felé és az éhségem. E nélkül bármelyik hiányzik, nem megy. Mert akkor nem adtam magamat oda Neki. Ha odaadtam magamat Neki, mi történik? Mit mond az evangélium?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

I: Változás.

M: Alakítsd át a gondolkodásod.

D: Újjászületés.

J: Az első az, hogy lakást vesz bennem. Otthon lesz. Akkor már nem egyedül vagyok, hanem Jézus él bennem. És én Jézusban élek. Ez a kapcsolat már feltételezi annak a mámornak a létrejöttét, amelyben úgy vagyok megmámorosodva, mintha bort ittam volna. Ez a bor szimbóluma. Azt mondja, hogy ez az Ő vére. A vérről mit mondanak a vallások?

I: Az élet hordozója.

J: Ez elsősorban az inkáknál és a Közép-Amerika-i kultúrákban nagyon durva dolgok szimbóluma volt, ahol ezrével ölték meg a rabszolgákat és az ellenséget, hogy kioltsák a véret, mert akkor az életerőt velték magukba átengedni ez által.

M: A zsidóknál is ez volt az élet hordozója.

J: Igen, így van. Mehetünk tovább; erény, jóság, jószándék, ez mind cserép az ital nélkül. Mi az ital? A kapcsolat. Nincsen mámor kapcsolat nélkül. Jézus ételként is és italként is kínálja magát. A mesékben meg a különböző kalandfilmekben hányan keresik az örök élet vizét? Hogy örök életűek lehessenek. Jézus azt mondja, hogy Én vagyok. Azt mondja, hogy e nélkül, ha nincs kapcsolatod, akkor az az erény, az a jóság, jószándék, amit az ember a magáénak gondol, hogy én milyen jó, erényes, adakozó vagyok, ez mind eltűnik. Miért? Mert nincs benne Isten, vagyis mert amikor teszel valamit, akkor nem Jézus miatt teszed, nem a benned élő Jézus miatt teszed, nem a szeretet miatt teszed, hanem azért, mert én vagyok a jó. És ez már önzés?

Az.

J: „Olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort.” Ez az út, mely egyedül a megváltó, megszabadító. „De aki valóban inni kér, annak megadatik.” Aki valóban inni kér. Aki valóban érteni akarja az Istent, aki valóban éhes és szomjas az Istenre, az Atyára. Érthető-e ezek után az a mondat, hogy a legnagyobb szentség a mámor? Az Istenben levés.

D: Abszolút.

M: „Minden mámor Istennek a tisztelete” – ez mit jelent? Azt mondja, hogy minden mámor. Aki bort iszik...

J: A minden szóba beleértheti-e az angyal az ember minden mámort eredményező tevékenységét?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Beleértheti-e a földi mámort?
- M: A Földön az Isten mámorán kívül csak földi mámor van.
- I: Mi van, ha az Istennel való állapotszerű kapcsolat, amiben az angyal van, arról szól? Mert amiben az angyal él, az minden, ami Isten.
- J: Az alkoholista mámorában is?
- I: Az angyal önmagáról beszél.
- J: Az előbb azt olvastuk, hogy minden mámor előíz a súlytalansághoz. Tehát a mámor jelen van a Földön. Különböző területen. Benne van a sporteredmény megélésében, benne van mindenben, és azt mondja, hogy azért keresi az ember, de rossz úton. Ez a minden miről szól? Minden mámor előíz.
- M: Az embernek arról a mámoráról, amit tévúton keres, arról beszéltünk most.
- J: Minden mámorhoz hova kellene vezetnie az embert? Mire kellene felhívnia a figyelmet? Mondjuk a zene mámorára.
- D: Ha nem az Istenhez visz, akkor tévúton jár.
- J: Igen, de maga az, hogy van olyan mámor, amit a zene képes előidézni, ez miért van. Miért van lehetőségként az ember létében, életében, hétköznapjaiban?
- D: Hogy megélje az Isten.
- M: Ez az előíz, amiről beszél az angyal.
- I: Olyan, mintha az éginek lenne a tükröződése itt kifacsart módon a Földön az anyagban, amit az ember meg tud szülni.
- J: Biztos, hogy kifacsart módon?
- D: Nem. De igazából ez a mámor egy zenehallgatással is juthat az ember egy olyan Istenélményhez. Számptalan lehetőséget nyújt az embernek az Isten, hogy megtalálja benne önmagát.
- J: Mikor váltja meg az ember önmagát? Mindenben meglátni az Istent.
- D: Akkor a zenehallgatásban is meg tudod látni az Istent. Megélni is meg tudod.
- J: Az Isten minden lehetőség forrása. A zenehallgatásnak is?
- D: Igen.
- J: Feltétele is az Isten a zenének, a zenehallgatásnak, egyáltalán a zene létezésének, a Vele való találkozásnak, ennek a lelki élménynek? Mindennek feltétele az Isten. Az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

emberek, akik bemennek a Zeneakadémiára, és ott meghallgatnak egy zeneművet, ez jut az eszükbe?

D: Nem.

J: Akkor ez érthető, hogy rossz úton keresik a mámort? Mert Isten nélkül élnek meg a mámort. Ez a zene. A sportoló eredményének a megszületése függ-e az Isten lététől?

M: Mindennek Ő a forrása.

J: Világos. Minden, ami mámort okoz az embernek, feltétele az Isten?

D: Igen.

J: Minden mámor előz a súlytalansághoz, de az ember rossz úton keresi, mert minden mámorban önmagát helyezi előtérbe, nem az Istent. Nem az Istenből származik, nem az Istenért csinálja, nem az Istennel csinálja, nem az Istennel való kapcsolatát erősíti. Nem az eredmény szülte mámor. Akkor minden mámorban, mint feltételben, jelen van az Isten? Hát a létezése, minden mámor azért létezhet. Nem az a mámor az Istennek a tisztelete, amit a hétköznapi ember a zenehallgatás során megél, hanem maga a mámor. A mámort különítjük el az embertől, aki megéli. A mámor, mint létező valóság. Az Isten által adott lehetőség. Minden mámor azért van, mert az az Istennek a tisztelete, maga a mámor. Az emberben akkor válik azzá, ha képes az Istent felfedezni ebben.

D: És megélni.

J: Az ugyanaz. Vajon mi a következő mondatnak a tartalma „de a nagyobb megeszi a kisebbet és a kisebb tovább él a nagyobbban”?

M: A legnagyobb az Isten.

J: Nem a legnagyobbbról van szó.

M: Mert a mámornak vannak fokozatai, állomásai.

J: Milyen mámornak vannak fokozatai?

M: A Földi mámornak is vannak fokozatai, de az Istenben levél mámorának is.

J: Az angyal melyikről beszél, amelyek megeszi a nagyobb a kisebbet? Hát az előbb az angyal a földi mámorról, amikor az ember önmagát helyezi oda, már mindent elmondott, hogy rossz úton keresi. Nem értem, miért ragaszkodunk ahhoz, hogy az emberi mámor, valami lényeges dolog lenne, vagy érték lenne, vagy erény lenne az Isten nélkül. Minden mámor Istennek tisztelete, de a nagyobb megeszi a kisebbet. Miről beszél? Nyilván minden ember az Isten felé egy utat él meg. Minden embernek az Isten felé van egy közeledése, egy befogadókészsége. Nem vagyunk egyforma

szinten. Nem vagyunk képesek az Istennel való kapcsolatunkat egyforma intenzitással megélni. Nem csak emberekként, hanem még önmagunkban sem. Aki távolabb van az Istentől úgymond, a kapcsolatában, az kevésbé képes megélni ezt a mámort? Aki közelebb van, minél közelebb vagy, annál intenzívebben éled meg a mámort. A nagyobb mámor, amit az Istennel való kapcsolatodban élsz meg, arra mondja, hogy megeszi a kisebb mámort, ami már mögötted van. De a kisebb tovább él a nagyobbban, nem tűnik el. Tehát egy ilyen hasonlaltal, viszonylaltal fogalmazza meg, hogy amit megéltél korábban mámort az Istenben, örömet, boldogságot, felhőtlenséget, bizalmat, könnyedséget, szabadságot az Istenben, az mind beépül majd abba a mámorba, amit a következő fokozatban fogsz megélni az Istennel való kapcsolatodban. Tehát így eszi meg. Semmi nem vész el. Tehát a mámor az az élmény, amit az ember az Istennel való kapcsolatában megél, és ahogy az Istenben gazdagszik. Ezt a mámort egyre intenzívebben éli meg. Kevésbé kerül elő az élet minden nehézsége, problémája, gondja, másképp lát. Ezt úgy is mondhatnánk, hogy jó az Istenben lenni. Öröm az Istenben lenni. Felszabadultság, szabadság, szépség az Istenben lenni. És amikor ez együtt jelenik meg, az mámorhordozó. Kinéztem egy pár helyet, ahol még a mámorról beszél.

83., 84. oldalon 15. Beszélgetés Gittával

„HA FEL BÍRNÁTOK FOGNI A SÚLY VÁGYÁT

A FÉNY UTÁN,

HA MEG BÍRNÁTOK SEJTENI A FÉNY VÁGYÁT

A SÚLY UTÁN,

AKKOR MEGÍZLELNÉTEK A MÁMORT.”

Hogyan értelmezzük ezt?

- M: Ez azért van így, mert forrásában egy a súly és a fény, azért vágnak egymás után, mert ez egy volt.
- J: Azt mondja, hogy mi a súly, hogy vágya van.
- I: A fény a sötétben akar világítani.
- M: A lelkiismereti teher.
- J: De ez nem teher. A súly az anyagvilág minden vonatkozása. És ez nem lelki teher, nem akadály. Azt mondja az angyal, hogy a súly neki az út. Felvállaltátok a súlyt, azt mondja, aki nem vállalja fel, az úttalan. Vagyis minden ember a leszületésével ide akart jönni és felvállalta ebben a sűrűbb anyagvilágban való létet. Valamilyen okból kifolyólag. De ezt felvállalta. Most ez nem úgy van, hogy akkor ott felvállaltam, itt

meg teher, meg szabadulnék tőle, meg öngyilkos leszek, mert nem bírom elviselni. Akkor ő egy úttalan ember, nem tudja végigjárni a saját életének az útját sem. Tehát mindaz, ami anyagi vonatkozású, teremtett anyagi vonatkozású, ami az Istenből kiárad, minden az Istenből van, az mire vágyik? Arra, hogy lásd meg benne a Szellemet. Mert a forrása szellemi. A léte szellemi. Hát miből van az anyag? Mi az anyag? Az Isten megjelenési formája. Az anyag maga az Isten megjelenési formája, a kiáradásának a megvalósulása. A Fény, mit jelent jelen esetben? Az Isten után, aki mint Fény jelenik meg a Szellemi után. A saját szellemisége után, hogy találkozzon a saját lényegével. Ha megbírnátok sejteni stb, akkor megízlelnétek a mámort.

18. Beszélgetés Lilivel:

„MINDEN TEST.

AMI NEKED MEGFOGHATATLAN LÉLEK,

NEKEM SÚRÚ FAL.

Megfoghatod-e a levegőt?

L. Nem.

- Bizony mondom: meg.

Csak amit hordoz, azt nem.

Megiszod a bort, és érzed a mámort.

Megfoghatod-e a mámort?

L. Nem.

- A LÉLEK BOR... HORDOZZA A MÁMORT.

MINDEN MÁMORHORDOZÓ.”

„Megfoghatod-e a levegőt? Bizony mondom: meg.” Miért? Nem az a kérdés, hogy hogy érzékeled, de anyagból van. Csak amit hordoz, azt nem tudod megfogni. Mit hordoz a levegő? A lélegzetvételt. Hordozza a földi élet feltételét. Ez már nem anyagi. „Megiszod a bort és érzed a mámort. (Már megint az alkoholizmus. ☺) Megfoghatod-e a mámort?” A bort megfoghatod, de amit hordoz, azt nem tudod megfogni. Mint ahogy a levegőt meg tudod fogni, mert anyag, de amit hordoz, a lélegzetvételt, az élet feltételét, nem tudod megfogni, érzékelni. A lélek bor, hordozza a mámort. Mit jelent ez? Annyiszor feltették a kérdést korábban is, hogy mi a különbség a lélek és a szellem között. És itt kapunk már végre valami választ, egyrészt, hogy a lélek nem ugyanaz, mint a szellem, mint ezt korábban feltételeztük jobb híján, mert nem tudtuk tartalommal megtölteni. Senki nem

mondta el hogy miért. Most találkozunk először azzal, hogy különbséget tudunk tenni a lélek és a szellem között, mert a lélek a hordozó. A szellem pedig a mámor.

M: A lelkünkkel érzékeljük a mámort.

29. Beszélgetés Gittával:

„Szüret után nincs bor, csak must.

Ha szombaton szüreteltél volna, most volna bor.

Te csak leszedted az édes szőlőt.

Nem szőlőt kérek, hanem bort. Óbort!

Mert a mámor felszáll *HOZZÁ*, az édesség nem.”

J: Én itt arra tenném a hangsúlyt, „Mert a mámor felszáll *HOZZÁ*”, tehát az Istennel való kapcsolatod megélése felszáll Hozzá, nyilván a kapcsolatban. Itt a kapcsolatról beszél. Amit érzel édességet, az egy hozadéka a bornak. Az egy érzés.

44. Beszélgetés

„A Hét Lélek mind tevő.

Az igazság - *van*.

***Nő* - a szeretet.**

***Mozdul* az Ütem, az Összhang.**

***Alkot* - az Értelem, a Felismerés.**

A Békesség - *pihen*.

Az Üdv - *áthat* mindenben.

A Végső Ok a nagy titok.

Elmondhatatlan legfelsőbb fok.

Elmondhatatlan Mámor és Gyönyör.

***Teljesség*.**

Örök adó, nem fáradó, Mindenható.

Hatni csak *Átala* lehet.”

A 49. Beszélgetésben még pontosabban megfogalmazza a mámor tartalmát.

„ÖrvendjeteK!

Menyasszony - Vőlegény

kettősség csupán: edény,
melyben az üdvösség lakik.

Menyasszony - Vőlegény,
teremtő és teremtett lény,
árnyék és fény,
csupán edény,

MERT Ő A MÁMOR.”

I: Mi az óbor? Beszél a szombatról, a mustról, a borról, mire bor lesz belőle.

J: Melyik az értékeőbb bor?

I: Gondolom, a régi.

J: Nem a régi. Itt az óbor nem a régít fogalmazza meg. A régivel kapcsolatban mit fogalmaz az angyal.

I: Hogy nem jó, ezért nem értem ezt.

J: Az óbor nem régi bor, hanem érett bor. Az értékes bor. Az óbor mindig finomabb, jobb, töményebb, ízletesebb, mint az újbor. Tehát nem réginek mondja az óbort.

M: Az öröm forrása nekem még mindig kérdéses. Több helyen van erről szó. A 167. oldalon 29. Beszélgetés Gittával, de az előtte lévő beszélgetésben is erről van szó.

- **Az öröm bölcsőjéről szólok.**

Gyűlölet, tűz, méreg, - ez az öröm bölcsője.

A teremtett világ az Ő teste.

Lehet-e ŐBENNE rossz?

Epe - az epe is örömforrás. Pedig méreg.

Testedben van tűz, mely nem pusztít, méreg, mely nem öl.

Hogy lehet ez?

Minden jó a nagy TERVBEN.

Egy titok van. Értsétek meg!

ÁTALAKULÁS.

AZ EMBER A NAGY ÁTALAKÍTÓ.

A rossz a „több”, de bölcsője az Örömnnek.

A leggonoszabb állat az ember,

így bölcsője az örök örömnnek.

ÁTALAKULATLAN ERŐ,

FELHASZNÁLHATATLAN ERŐ

ROMBOL, PUSZTÍT, MÉRGEZ.”

Már többször elmondtuk, hogy nincsen öröm rossz nélkül. Nekem ez még mindig nincs megfelelő helyen, hogy csak a rosszból jöhet a jó. Az rendben van, hogy átalakítja, felemeli az ember, de a mindenben van a hangsúly. Miért mindenben? Mert például, ha én egy látásmódra jutok, ami által közelebb kerülök az Istenhez, annak mi a rossz forrása? Azért nem tudom megérteni, mert a forrás és a patak ugyanaz. Ha a forrás rossz, akkor a patak miért jó? Az angyal a bölcsőt mondja, hogy a bölcsője, az még elmegey, érthető.

J: „A leggonoszabb állat az ember, így bölcsője az örök örömnnek.” Ebből a mondatból kellene kiindulnunk. A kérdésem az, hogy a leggonoszabb állat az ember mit akar megfogalmazni? Ugye te azt mondtad, hogy mióta megteremtett, vagy létbe álmódott vagy kiárasztott az Isten Önmagából. Te, azóta ilyen szent vagy, aki az Istenben találta meg a boldogságát, örömét, vagy pedig elképzelted, hogy a korábbi életeidnek a során bizony-bizony nagy gazember voltál.

M: Természetesen ez lehetséges.

J: Tehát aki vagy, az ebben az állapotodban kell magadat, tehát a rossz és a jó viszonylatában vizsgálni, vagy pedig az összességében? Mert nem az a kérdés, hogy most mi van. Ugye most te itt tartasz. Ettől a világon az emberek milyenek? Gonoszak, erőszakosak vagy áldást hordozó szentek?

I: „Rombolsz és építesz elsősorban önmagadon.”

J: Az ember, amikor itt találja magát a Földön először. Sokat beszéltünk arról, hogy hogyan születik meg az emberben az önzés?

M: Önmagát helyezi az élete középpontjába, nem az Istent.

J: Miért?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Az önzésről azt beszéltük, hogy önmagában az nem rossz, hanem az egy felfedezés, hogy nem ő, hanem én. És a kifizetése lesz az, amivé a kibontakozása lesz, ami negatív, mert másnak a kárára tudja csak ezt megvalósítani.
- J: Egy másik oldalról megközelítve, az Isten, mint magot, Önmagát nem teljességében helyezi az anyagvilágba. Mint ahogy a búzamatot beleteszik a földbe, még nem mutat semmit. Az a szellemi mag valóság, ami maga az Istenből van, belehelyeződik az anyagvilágba, mint mag. Mivel találkozik ez a mag, ahogy kezd kicsírázni, ahogy kezd kitápáskodni, ahogy kezd magára ébredni? Az anyagvilággal. Látja az Isten? Tud az Istenről? Nem. Mit lát? Az anyagvilágot és a másik magot. A másik mag is az anyagvilágot látja. Ugye mind a kettő mit akar? Élni, létezni. Megőrizni az életét. Szinte az ösztön szintjén. Ezért a Myers azt mondja, hogy ezek az állat-emberek, akik az ösztön szintjén élnek, akik a létfenntartásukat helyezik minden módon előtérbe, hogy **én**. Amikor egy hangyát el akarsz nyomni, mint csinál? Ezerrel elszalad. Benned még csak a szándék van meg, az már rohan el, mert veszi valamilyen úton-módon azt, hogy az élete, a léte veszélyben van. Egy hangya. Egy ember mindent meg akar tenni azért az Istent eltakaró anyagvilágban, hogy fenntartsa az életét. Ezért elég-e neki az az napi táplálék? Nem, kell neki a holnapi is. A holnaputáni is kell neki, még akkor is, ha a másiktól kell elvenni? De a másik is tőle akarja elvenni. Már mi kerül előtérbe? A harc és az erőszak. Ami eluralkodik rajta. Íme, az önzés és az ő eredménye. Hogyan lesz az Isten magjából egy ember alkotta világ? Ebben az ember alkotta világban, amiben csak azzal tud foglalkozni, hogy az ő élete maradjon meg, és teljesen mindegy, hogy az ősember a bunkóval veri agyon a másikat az élelemért és a területért, amit ő neki meg kell védeni, mert az az övé, vagy egy mai gyárosként, aki még 15 gyárat akar megvenni, mert attól érzi magát biztonságban. Nem az Istenben keresi a biztonságát. Nem csak nem keresi, hanem képtelen meglátni, hogy eleve biztonságban van, mert nincs halál. Neki az élet biztonságát az adja, amit ő annak lát. Ezzel megszületik az az ember, aki maga a gonosz? Igaz-e, hogy a leggonoszabb állat az ember? Értjük-e? Minden ember így indul. Nem szentekként indulnak, nem Istennek odaadottakként indulnak ebben a földi létben. Nem azért a Föld az a helye a világmindenségnek, ahol az erőszak a meghatározó minden tekintetben. Az erőszak, mint olyan, a gonoszság, mint olyan, a földi lét sajátja-e? Mindenben uralkodik. Mi az, ami ebből kiemel? Amikor az ember érettebbé válik, fogékonyabbá válik, keresővé, nyitottá válik, akkor elindul valamiféle, de a bölcsője ennek mindig az emberi gonoszság-e? Hiszen ez az uralkodó az emberi létben? Mert nem mennyországnak készült a Föld. Még így is mondhatnám, hogy mennyországnak készült, de az ember nem annak látta. Azt mondja az angyal, hogy „te születed a rosszat és a jót. Válaszd a jót, és eltűnik a rossz”. Ma már, de kezdetben nem volt képes jót szülni, csak rosszat. Nem volt meg hozzá sem az értelme, az érzékenysége, az intelligenciája, semmi nem volt meg hozzá. A bölcső micsoda? A kezdet. Márpedig az emberi lét kezdete, bölcsője bizony-bizony nem az Istennek odaadottság, az Isten felfedezése, hanem a saját magam felfedezése, ki vagyok én. Az ember kezdetben inkább hasonlított az állathoz, aki

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az életét, a létét akarja megvédeni, a táplálékát akarja megszerezni minden áron. Tehát ez lesz a bölcsője az örömnek. De az ember, mint mag, akkor is embermag, ami azt jelenti, hogy ő a nagy átalakító. Az állat tud-e átalakítani? Nem. A növény? Az angyal tud-e átalakítani? Miért?

D: Nem. Mert nem ez a dolga.

J: Miért nem tudja a rosszat alakítani jóvá?

D: Ő Istenben van.

J: Miért nem tudja a rosszat jóvá alakítani?

D: Mert ott nincs rossz.

J: Erről van szó! Ott nincs rossz. Nincs hiány. A rossz mindig a hiány. Jól mondta a Hang, hogy a Jó hiánya, az Isten hiánya. A Jó hiánya a rossz. Azt mondja, hogy „átalakulatlan erő a rossz. Felhasználatlan erő. Rombol, pusztít, mérgez. Figyelj! Ami itt rossz – mozdulat lefelé, itt már jó – mozdulat felfelé – mert ott minden jó”. „Pusztító erők nincsenek a helyükön”, ezért pusztítanak. „Nincs pusztítás, ha felemeled.”

D: Erő van. Ki mire használja.

J: „Méregből gyógyulás, tűzből fény.” Ha átalakítod. Ezért áll az ember, mondja, és nem mászik. „Ami rosszat csak el tudsz képzelni, abból lesz az új Jeruzsálem”. Jeruzsálem mit jelent? Béke városa. Azt mondja a rossz, az öröm bölcsője. Érthetőbb-e már?

M: Érthető.

J: Az öröm jelenleg mit akar megfogalmazni, mert nagybetűvel írta a szerkesztője?

M. Maga az Isten.

J. Az Istennel való kapcsolatod megélése megint. És nyilván mindig a hiányból születik meg a Van. A nagybetűs Van. Abból a hiányból, amit az ember termel, az ember hoz létre, az ember éli meg hiánynak. Van-e valóságosan hiány a Földön?

M: Nincsen.

J: Miért?

M: Mert a hiányt az ember teremti.

J: Az ember teremti a hiányt, így van. Mert hiánynak látod a dolgot, hiánynak éled meg.

D: Amit egyik ember annak éli meg, én nem élem meg annak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Jézus mit mondott ezzel kapcsolatban az evangéliumokban? Azt mondja a szükséglet és az igény közötti különbségre téve a hangsúlyt, hogy egyetlen dologra van csak szükségetek. Az Igére. Mert aki az Istenben hisz, annak minden lehetséges. Minden csak a hit erősségének, minőségének a kérdése. Miért? Mert a hited teremtő erővel rendelkezik. Nehezen tudjuk ezt elképzelni, de teremtő erő, ebben vagy partnere az Istennek. Ezért mondhatod magadat, a kezdet kezdetén, amely az Isten magja, ami benned megjelenik. Mert a teremtő jelenik meg, csak nem tud kibontakozni. Nem lenne szükséged enni sem, mert ha valóban elhiszed, hogy nincs rá szükséged, azt mondja Jézus a szamariai asszonnyal való beszélgetésben, amikor hozzák neki a tanítványok este az ennivalót, mert egész nap nem evett, hogy mi az Ő eledele? Van nekem eledelem. Mi az? Hát az Atyával való kapcsolat. És az elég. Csak az ember éli meg hiánynak, mert a test parancsol neki. Nem ő parancsol a testének, a test parancsol neki. Amit annak gondol. A másvilágon lehet enni, inni, ha arra van gusztusod, vágyad, és azt akarod előidézni tudatilag, de az angyalok nem esznek, nem isznak. Nincs is szájuk. Tehát ez a rosszból születik meg a jó, ez az ember által megteremtett, létrehozott hiány világa szüli meg a Van-t. Hogy végül is rálásson a végső valóságra, hogy minden ott van az orra előtt, csak nem látja, mert az anyag eltakarja. Hányan mondják azt, hogy hát mutasd meg nekem az Istent? Mi lenne a válaszod?

D: Nézz magadba. Keresd magadban.

J: Nem csak magadba, mert ő látni akarja. Elsősorban azt mondanám neki én, hogy nézz a tükörbe. Nem a meleg keltet ki a falon. Tehát nézz a tükörbe, és nézz a másik emberre, meg a másik emberre, mert minden emberben, leginkább az emberben jelenik meg az Isten. Nem az anyag szülte a te gondolataidat, szeretetedet, elvonatkoztatási képességedet, hiányérzetet, örömet, boldogságodat, hanem annak van értelmes Forrása, ami több, mint te vagy.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István